

15.97x16.12	2	עמוד 29	כותרת -	ידיעות אחרונות	29/09/2009	19660637-8
הקרו החדשה לישראל - 11185						

אליעזר יערי • והחזן סילסל

השטן בא ל"כל נדרי"

אבל, הוסיף כבוד הרב, מעבר לגימטריה, צריך לזכור שהשטן קרוי גם שמאל, או אם תרצו שמאל: השמאל הוא השטן, הוא יצר הרע, אבל ביום הזה, שבו אין לשטן שליטה עלינו, שמאל וימין יכולים להתפלל יחדיו. הימין הוא נמרץ, חיוני ("ימין ה' עושה חיל") ואמיץ, ואילו השמאל הוא השטן, הרע. וכפי שהכנה הג' דול היה משתמש בשתי ידיו ביום הכיפורים, כך גם אנחנו, ביום הכיפורים, מתאחדים ימין ושמאל בתפילה.

אחר כך התלונן הרב הראשי לישראל על הילדים שנוסעים באופניים ביום הכיפורים, אבל אני כבר לא שמעתי את הדברים. ידעתי: מי שמתעקש על זכויות אדם, על חירותו, על זכויות הע' ני, החלש, האישה המוכה, הגר הנגול, הוא השטן. אותו שמאל נו' רא, שביום הכיפורים נלכד מותר לו להתפלל עם שאר ישראל, ובשאר הימים שטן הוא. לא פחות.

כך אמר ברברי ההסתה המתקתים שלו, בבית הכנסת שבו התפללו דוד בן-גוריון (כשבא), פרופ' ישעיהו ליבוביץ', ועוד אי אלה, ואני חשבתי על הימים שבהם היו זורקים בצ' עקות דרשן שכזה מהבימה, מוחאים כפיים או מקישים בשו' לחנות.

אך הפעם הרברים עברו בקול דממה רקה: העובדים הפילי' פינים עזרו למבוגרים הזקוקים לעזרה לקום על רגליהם, יישרו עבורם את הטלית, קולו הנעים של החזן הסתלסל בפיוטים הני פלאים, ברצותו העלה וברצותו הוריה, אבל האור בבית הכנסת התעמעם, ותחושת התנגיות נמוגה.

חשבתי על כל הרברים שקראתי על הרב מצגה על התלונות נגדו על הטרדה מינית כנגד גברים, על ניצול לרעה של מעמ' דו, על ההחלטה שלא להגיש נגדו כתב אישום למרות רכריו של היועץ המשפטי, שאולי מעשיו לא יוכלו להרשעה אבל הם לב' טח מסריחים.

סתם ישבתי שם נוזף, אורח עבריו, כניסא שבו גדלתי, בבית הכנסת הכי רשמי והכי ממלכתי של ירושלים. שטן. ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם. לא סלחתי. ■

ביום השנה ה-15 למותו של אבי החלטתי לחזור לבית הכנסת שלו, בית הכנסת המרכזי "ישורון" בירושלים, למקום ששם ישב, לאותה שורה ולאותו כיסא. שנים רבות לא הייתי שם, ויחד עם אחי חשבתי שתהיה זאת דרך ראויה לכבד את זכר אבינו, ולומר את הקריש דווקא שם.

"חכה לחזן", אמרו לי, "דבר כזה עוד לא שמעת. בראש הש' נה אפילו מתל' אביב באו כדי לשמוע אותו". ארון הקודש נפתח, ספרי התורה הוצאו, וקולו של החזן החל להתגלגל ברכות, כמו חוט צמר דק שנפרם מפקעת סבוכה של מילים גבוהות, תחיות ובקשות, והסתלסל אל האור שעוד בקע מהחלונות הגבוהים, ומילא את החלל הגדול. אנו מתירים להתפלל עם העבריינים. הוקל לי.

השמאל הוא השטן, אמר לנו הרב הראשי לישראל, הוא יצר הרע. אבל היום, כשאין לשטן שליטה עלינו, אנחנו יכולים להתפלל יחדיו

בית הכנסת "ישורון" הוא בית הכנסת הרשמי של הרב הרא' שי לישראל, ויונה מצגה שם הוא מתפלל בימים הנודאים, ואח' רי "כל נדרי" הוא נשא דרשה לכבוד יום הכיפורים. הרב הראשי לישראל, חשבתי, ודאי יגביה עוף, ברגע המיוחד הזה שבו "כל נדרי" לתפילת ערבית. איש צעיר הרב מצגה, העברית שבפיו ישראלית, גם הניגון.

וכך אמר הרב הראשי לישראל, שביקש לאחר את העם היושב לפניו: יש רק יום אחד בשנה שבו אין השטן שולט בנו, והוא יום הכיפורים. בגימטריה, המילה "השטן" היא 364, וזה הסימן הרא' שון. היום החסר במניין ימי השנה הוא יום הכיפורים.